

Ο ΣΩΤΗΡ

Ἦτο νύξ, ὅτε μήτηρ τις μετὰ τῶν τριῶν τέκνων της ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν της διὰ μέσου σκοτεινῶν καὶ μονήρων διόδων ἐπὶ τῶν Ἀλπεων. Ἦ νύξ ἦτο ψυχρά, ἡ δὲ μήτηρ εἶχε πάντοτε πλησίον της τὰ δύο μεγαλείτερα παιδιά, τὸ δὲ μικρότερον ἐκράτει εἰς τὰς ἀγκάλας διὰ νὰ προφυλάττῃ ἀπὸ τοῦ ψύχους.

Οὗτοι ἐσύροντο ταχέως ἐπὶ ἐλκύνθρου ὑπὸ τοῦ πιστοῦ των ἵππου, συλλογίζόμενοι περὶ τῆς χαρᾶς, ἥτις μετ' ὀλίγον περιέμενεν αὐτοὺς φθάνοντας εἰς τὴν ὄρεινὴν οἰκίαν των· ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζον τὸν κίνδυνον, ὅστις περιέμενεν αὐτούς.

Μετ' ὀλίγον ἠκούσθησαν μακρόθεν ἀδύνατοι δολουγμοὶ λύκων. Αἱ φωναὶ καθίσταντο κατὰ μικρὸν δυνατώτεραι καὶ ὁ ἀριθμὸς ἡϋξάνεν ἐπὶ μᾶλλον κατὰ πᾶσαν στιγμήν.

Ἀμέσως ἐπῆλθεν εἰς τὴν μητέρα ἡ ἰδέα ὅτι αὐτὴ καὶ τὰ μικρὰ της ἐμελλον νὰ γείνωσι βορὰ ἀγέλης πειναλέων λύκων. Ὁ καλὸς ἵππος ἐγνώριζε τὸν κίνδυνον, ὅστις περιέμενεν αὐτόν τε καὶ τὸ πολύτιμον φορτίον του, ὅθεν διπλασιάσας τὴν ταχύτητά του ἐπείευε πρὸς σωτηρίαν πάντων.

Ἀλλ' εἰς μάτην, διότι ἡ ταχύτης του δὲν ἦτο ἀρκετὴ νὰ σώσῃ τὴν κυρίαν του μετὰ τῶν τέκνων της ἀπὸ τὰς ὀδόντας αἰῶσι πειναλέων λύκων, τῶν ὁποίων οἱ σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοὶ καὶ αἱ ἔξω τῶν στομάτων αὐτῶν κρεμαμέναι γλῶσσαι καθίστον θέαμα τρομερώτατον.

Οὐδὲν καταφύγιον ὑπῆρχε πλέον, ἡ δὲ καταστροφή ἦτο βεβαία. Ἐν μόνον μέσον σωτηρίας ὑπῆρχε, ἔν μόνον, τοῦτο δὲ ἦτο νὰ ρίψῃ ἡ μήτηρ ἔν ἀπὸ αὐτὰ εἰς τοὺς λύκους, καὶ ἐνῶ οὗτοι ἔτρωγον τὸ παιδίον, αὐτὴ καὶ τὰ λοιπὰ δύο νὰ δυνηθῶσι νὰ φθάσωσιν ἀσφαλῶς εἰς τὴν οἰκίαν των. Ἀλλὰ φρικτὴ ἰδέα! Ἐθεώρει τὰ ἀγγελικὰ πρόσωπά των καὶ ἡσπάζετο αὐτὰ μετὰ τῆς μητρικῆς ἐκείνης ἀγάπης καὶ φιλοστοργίας, τὰ ὅποια μόνον μήτηρ δύναται νὰ αἰσθάνηται, καὶ μετὰ φρίκης ἐσυλλογίζετο διὰ μίαν τοιαύτην σκληρὰν καὶ ἀπάνθρωπον πράξιν.

Ὅλῃγα ἔτι λεπτὰ καὶ ἐμελλον νὰ ἀπολεσθῶσιν. Οἱ δολοφύοντες λύκοι ἀπείχον μόνον ὀλίγα βήματα, διότι αὕτη ἡσθάνετο ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς τὴν θερμὴν ἀναπνοὴν αὐτῶν.

Ἐτι μικρὸν καὶ αὐτὴ καὶ τὰ προσφιλῆ αὐτῆς ἐμελλον νὰ καταβροχθισθοῦν ὑπὸ τῶν αἰμοδόρων τούτων ζώων. Ἡ ἀγάπη ἔμως πρὸς τὰ παιδιά τέλος ὑπερίσχυσε, ρίπτει ἑαυτήν ὡς θυσίαν ὑπὲρ τῶν τέκνων της, καὶ ἐν τῷ ἅμα καταβροχθίζεται ὑπὸ τῶν πειναλέων λύκων!

Παῖδιά δὲν ἦτο τοιαύτη φιλόστοργος μήτηρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός;

Τώρα σὺς ἐρωτῶ τί πράττετε σεῖς διὰ νὰ ἀποδείξητε τὴν ἀγάπην σας εἰς τοιοῦτον Σωτῆρα, ὁστις ἔγεινε θυσία διὰ τὴν σωτηρίαν πάντων ἡμῶν; Ἡ καθημερινὴ διαγωγή καὶ τὰ ἔργα σας εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ; Εἶναι ἡ καρδιά σας πλήρης ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς αὐτόν; Ἐάν ἡμεθα μαθηταὶ του πρέπει νὰ δείξωμεν τοῦτο καὶ διὰ τῶν ἔργων μας καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῶν χειλέων καὶ τῆς γλώσσης.

Πολυξένη Γ.

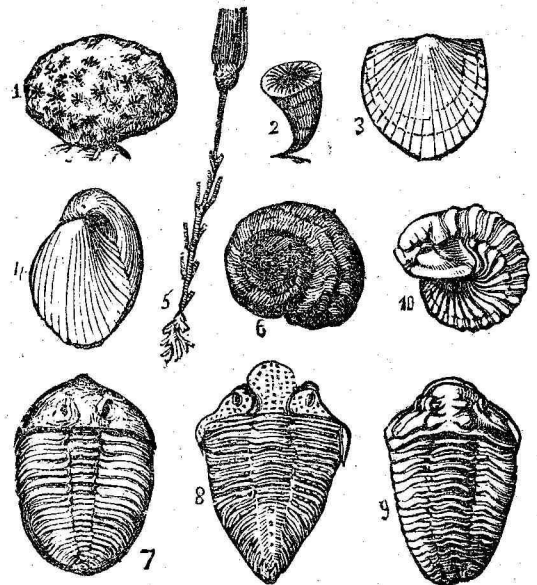
ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν)

ΑΠΟΛΙΘΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΛΟΥΡΙΑΝΩΝ ΠΕΤΡΩΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον εἵπομεν, ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τοῦ πλανήτου μας ἦσαν ζῶα ὕδατογενῆ, ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν πολυπόδων, τὰ δὲ λείψανα αὐτῶν ἀπαντῶνται καθ' ὅλον τὸ Σιλουριανὸν στρώμα.

Μετὰ τὰ ἀπολιθώματα τούτων εὐρίσκομεν ἐν με-

Ἀπολιθώματα Τριλιβιτῶν κ.λ.

γάλη ἀφθονία καὶ λείψανα μαλακίων. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀστεροειδῶν ἡ οἰκογένεια τῶν χριτοειδῶν ἀπαντᾶται ἤδη κατὰ πρῶτον.

Καθ' ὅσον δ' ἀναβαίνομεν πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Σιλουριανοῦ στρώματος τὰ μαλάκια ἀπαντῶνται πολυπληθέστερα καὶ διακεκριμένα κατὰ τὴν μορφήν· οὕτω λ. χ. εὐρίσκονται τὰ λείψανα τῶν κεφαλοπό-

δων, ἅτινα δμοιάζουσι τὸν νῦν ὑπάρχοντα ναυτί-
λορ καὶ ἄλλα τοῦ εἶδους τούτου.

Τὰ κεφαλόποδα ταῦτα, τινὰ τῶν ὁποίων εἶχον
γινάντειον μέγεθος, ἦσαν λίαν σαρκοβόρα καὶ διὰ
τῶν κλαμῶν αὐτῶν συνελάμβανον καὶ κατεβρόχλι-
ζον πᾶν τὸ προτιυχόν. Τὰ κεφαλόποδα ὅμως τῆς
ἐποχῆς ταύτης ἦσαν ἀτελεστέρου ὁργανισμοῦ ἐκεί-
νων ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, τὰ ὅποια ἀνεφά-
νησαν κατόπιν.

Ἐκ τῶν ὁστρακοδέρμων τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ
ἀξιολογώτερος καὶ πολυπληθέστατος τύπος εἶναι
ὁ τῶν τριλοβιτῶν, πρὸς τὰ ὅποια οὐδὲν τῶν ζώ-
ων ὁστρακοδέρμων φέρει τὴν ἐλαχίστην ἀναλο-
γίαν.

Οἱ Τριλοβίται ἦσαν ἀληθῆ ὁστρακοδέσμα, κα-
λυπτόμενα ὑπὸ κελύφους, τὸ ὅποιον ἔληγε πρὸς
τὰ ὅπισθεν εἰς ἐλαστικὴν ἄκραν· εἶχον δὲ κεφαλὴν
συνισταμένην ἐκ μεγαλειτέρων πλακῶν καὶ φέρου-
σαν ὀφθαλμοὺς λίαν πολυσυνθέτους.

Κατὰ τοὺς ἀνατόμους τῶν ὀρυκτῶν ὁ ὀφθαλμὸς
τῶν ὁστρακοδέρμων τούτων συνίστατο ἐκ 40 σφαι-
ροειδῶν φακῶν εὐρισκομένων εἰς ἰδιαίτερον χώρι-
μα ἕκαστος! τόσον δ' ἐξεῖχε τῆς κόγχης, ὥστε
τὸ ζῶον ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, ὅπου κατώ-
κει, ἠδύατο νὰ βλέπῃ πᾶν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἦτο
τριγύρω του. Εὐρέθη προσέτι, ὅτι εἰς ὅλους τοὺς
τριλοβίτας τῶν μεταγενεστέρων πετρωμάτων, οἱ
ὀφθαλμοὶ εἶναι οἱ αὐτοί.

Ἡ κατασκευὴ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παναρχαίων
τούτων ζωῶν ἀποδεικνύει, ὅτι πολλὰ ἑκατομ-
μύρια ἔτων πρὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ
ἄνθρωπος, τὸν ὅποιον ἀνέπνεον, καὶ τὸ φῶς, τὸ ὅποιον ἔ-
βλεπον, ἦσαν τὰ αὐτὰ μὲ τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ ὅτι ἡ
θάλασσα πρέπει νὰ ἦτο τότε καθαρὰ ὡς καὶ σή-
μερον· διότι ἂν τὸ ὕδωρ ἦτο τεθολωμένον, ζωῶν
ζῶν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης δὲν θὰ εἶχε χρεῖαν
τοιούτου λεπτοῦ καὶ πολυπλόκου ὀργάνου τῆς δ-
ράσεως.

ἀκολουθεῖ

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

Τὸ Λονδίνον, ἡ μητρόπολις τοῦ Βρετανικοῦ Κρά-
τους, εἶναι ἡ μεγίστη πόλις ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν λά-
βωμεν ὡς κέντρον τὸ κεντρικώτατον σημεῖον αὐ-
τοῦ, τὸ Charin-cross καὶ φέρωμεν ἀπ' αὐτοῦ μίαν
γραμμὴν (ἀκτίνα) μέχρι τῆς περιφερείας τῆς πό-
λεως, τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ ἦναι ἴσον
μὲ 15 μίλια, ἅπασα δ' ἡ πόλις κατέχει ἑκτασιν ἱ-
σὴν μὲ 700 περίπου τετατραγωνικὰ μίλια!

Ἐκ τῶν 4 ἑκατομμυρίων ψυχῶν, αἵτινες ἀπο-
τελοῦσι τοὺς κατοικοῦς του, αἱ 100 χιλιάδες εἶναι

ἀλλοδαποὶ ἐξ ὧν τῶν χωρῶν τῆς ὑψηλῆς. Ἐν
αὐτῇ κατοικοῦσι πλείότεροι Ἰουδαῖοι παρ' ὅσοι
εἶναι εἰς ὅλην τὴν Παλαιστίνην, περισσώτεροι Πα-
πκοὶ παρ' ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ῥώμην, περισσώτε-
ροι Ἰρλανδοὶ, παρ' ὅσοι εἶναι εἰς τὸ Δουβλίον, τὴν
πρωτεύουσάν τῆς Ἰρλανδίας, περισσώτεροι Σκῶτοι
παρ' ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς τὸ Ἐδιμβούργον, τὴν
πρωτεύουσάν τῆς Σκωτίας.

Εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λονδίνου εὐρίσκονται καθ'
ἐκάστην περὶ τὰ 1000 πλοῖα ἀραγμένα καὶ 9
χιλ. ναῦται, καθ' ἐκάστην δὲ προστίθενται εἰς τὸν
πληθυσμὸν τοῦ ἐκ γεννήσεων καὶ μεταναστεύσεων
ἐξ ἄλλων μερῶν 120 ἄτομα — ἥτοι 40 χιλ. κατ'
ἔτος.

Κατὰ μέσον ὅρον 28 μιλίων νέοι δρόμοι ἀνοί-
γονται καὶ 9000 οἰκίων κατασκευάζονται κατ'
ἔτος.

Κατ' ἔτος διανέμονται διὰ τοῦ ταχυδρομείου
του περὶ τὰ 238 ἑκατομμύρια ἐπιστολῶν!

Πέρισυ ὑπῆρχον ἐν αὐτῷ 420 εἰδικοί ἱεραπό-
στολοι, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ἱεροκλήρων, κατη-
χητῶν καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν,
οἵτινες ἐργάζονται πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν κα-
τωτέρων τάξεων τῆς κοινωνίας.

(Ἐκ τοῦ Levant Herald)

ΑΘΝΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΝΟΧΗ.

Ἀγαπητά μου παιδιά, ἔχω νὰ σᾶς διηγηθῶ μίαν
λυπηρὰν ἱστορίαν συνεχομένην μὲ τὴν ἐνώπιόν σας
εἰκόνα. Ὅθεν σᾶς παρακαλῶ νὰ ῥίψετε μίαν μα-
τιὰν ἐπ' αὐτῆς καὶ νὰ μὲ ἀκούσετε.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστάνει τὸ ἔνδον ἐνὸς
κελλίου εἰς μίαν τῶν φυλακῶν τῆς Ἀγγλίας· ὁ ἱ-
στάμενος κύριος εἶναι εἰς τῶν περιφθήμεν ζωγρά-
φων, ἔχων ἔμπροσθέν του πίνακα μὲ δύο πρόσωπα,
τὸ ἓν παιδίον, καὶ τὸ ἄλλο ἄνδρος, εἰς τὰ πλάγια
δ' αὐτοῦ κίθεται ἄνθρωπος ἔχων κεκαλυμμένον τὸ
πρόσωπον μὲ τὰς χεῖρας καὶ φέρων ἐπὶ τοῦ ἀριστε-
ροῦ βραχίονος τὸν ἀριθμὸν 26 τοῦ κελλίου του.

Θέλετε νὰ μάθετε τὴν ἱστορίαν τῶν προσώπων
τούτων; Ἴδου αὕτη. Ὁ ζωγράφος πρὶ τινῶν ἐτῶν
ἐπιθυμῶν νὰ ἀπεικονίσῃ τὴν ἀθωότητα, ἐπεσκέ-
φη διάφορα σχολεῖα καὶ εἰς ἓν ἐξ αὐτῶν παρε-
τήρησε παιδίον, τοῦ ὁποῦ ἡ φυσιογνωμία ἦτο ἀ-
ποτύπως τῆς ἀθωότητος· τὴν ζωγραφίαν τοῦ
παιδίου ἐκείνου ἐπῆρε καὶ τὴν βλέπετε εἰς τὴν μορ-
φὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ πίνακος παιδίου.

Μετά τινα ἔτη ἐπισκεφθεὶς μίαν τῶν φυλακῶν
τοῦ Λονδίνου παρετήρησε τὸν ἐν τῇ εἰκόνι καθή-
μενον νέον, εἶδε δὲ ὅτι ἡ φυσιογνωμία του ἔφερε τὸν